

Història

És en el segle XV quan, amb no arriba a 2000 habitants, es té coneixement de l'afició als bous a Alacant. Amb motiu de la celebració de qualsevol esdeveniment important, es corrien bous; així com amb fins recaptatoris, tant per a finançar millores urbanes com per a ajuda a institucions benèfiques.

La primera festa taurina coneguda data de 1605 i es va organitzar per a celebrar el naixement del fill de Felip III, futur Felip IV. El 1700, amb motiu del primer centenari de l'església de Sant Nicolau com a col·legiata, es van córrer bous a la Plaça del Mar. En el segle XIX es van muntar places provisionals de fusta en diferents punts de la ciutat, com a la plaça de les Barques o la de La Posada de San Francisco, fins que el 1839 se'n construí una més permanent a la plaça del Barranquet, hui de Ruperto Chapí.

El 1847 l'arquitecte alacantí Emilio Jover, que un any abans havia projectat el Teatre Principal, escomet la construcció de la primera Plaça de Bous de verdadera importància, la del Raval de Sant Antoni, sobre la qual, començat el 1884, l'arquitecte José Guardiola Picó, atesos els evidents símptomes de deteriorament, escomet la reforma quasi total, augmentant considerablement la seua capacitat, amb un segon pis i escales i accessos independents adossats a la façana exterior i les dependències annexes que es consideren necessàries.

Així arribem a l'actual estructura de la nostra Plaça de Bous, que s'inaugura el 15 de juny de 1888. Tenia un aforament de 15.235 espectadors, un gran pati de cavalls, amb la seua quadra, tres corrals per al ramat brau i un per a l'apartat de bous, així com corrals, infermeria i capella. El cost total de l'obra arribava a les 500.000 pessetes.

Per a la seua inauguració s'anuncien, els dies 15,16 i 17 de juny de 1888, bous de Miura, Veragua i Justo Hernández. El cartell del primer dia el van formar els toreros "Frascuero", "Lajartijo" i "Lajartija"; però en resultar ferit a Barcelona el matador "Frascuero", és substituït per "Guerrita". Es van torear bous de Veragua, i el primer a eixir a l'arena va

ser un jabonero anomenat "Pajarito" i el seu matador, Rafael Molina "Lajartijo", va tallar la primera orella en els annals de la Plaça.

És curiós ressaltar que, pocs dies després, concretament el 21 i el 28 del mateix mes de juny, van actuar les dones toreres "Isabel Giraldez", "Vicenta Martinez", "Victoriana García" i "Rosa Pérez".

La Societat constructora, a causa de la seua mala gestió, va estar disposada, l'any 1890, a l'alienació de l'edifici, en pública subhasta; encara que la decisió final va ser cedir l'explotació del cós a l'empresa Especta Club, que també portava l'explotació del Teatre Principal, si bé el contracte d'arrendament va ser firmat pel Sr. Aracil, autèntic empresari de la Plaça.

Este contracte d'arrendament va tindre vigència fins a finals de 1898 i l'any 1899 es va adjudicar a una empresa representada pel senyor Gregorio Vallejos., que el va explotar fins a finals de 1901 que es va anunciar que el cós seria venut en pública subhasta, pel, llavors únic propietari, el senyor F.Raymundo.

El primer alacantí a prendre l'alternativa va ser Julio Martínez "Templaito", que ho va fer el 29 de juny de 1904, amb bous de Vicente Martínez, a les mans d'Antonio Montes. En va ser testimoni "Lagartijillo".

El 9 d'agost de 1906 es va col·locar en la llinda de la porta principal, el cap del bou "Cararrosa", de Veragua, toreat per l'infortunat Antonio Montes i esculpida pel senyor José Samper.

José Gómez "Gallito" debuta com a becerrista el 25 d'agost de 1910 i, com a toreador de jònecs, el 2 de juny de 1912, mentre que Juan Belmonte debuta com a toreador de jònecs el 7 de maig de 1913. Ambdós van celebrar el seu primer mà a mà a Alacant, amb bous del Marqués de Guadalest.

El 3 de setembre de 1911 es va produir l'única agafada mortal ocorreguda a la Plaça de Bous d'Alacant. El bou "Faccioso", de la ramaderia de Flores, va acabar amb la vida del torero sevillà Manuel Díaz "Minuto Chico".

El 1924 va destacar el toreador de jònecs alacantí Angel C.Carratalá, el qual va actuar amb gran èxit en tot el territori nacional, fins a la seua mort, per asta de bou, a la plaça d'Inca, el 28 de juliol de 1930.

A partir de l'any 1928, amb la creació de les festes de "Les Fogueres de Sant Joan", es va consolidar, al seu torn, la Fira Taurina de Les Fogueres.

Després de la guerra civil, la propietat de la Plaça de Bous va passar a les mans de la família Escoto i la seua explotació va estar regentada pel senyor Alfonso Guixot Guixot i, a la seua defunció, pel seu nebot, el senyor Vicente Espadas Palomares.

L'any 1986 és adquirit l'edifici per l'Ajuntament d'Alacant. Es van realitzar unes obres de remodelació, principalment ampliant l'amplària dels vomitoris, construint noves escales i ampliant la zona de corral.

Des de la propietat municipal es va decidir la gestió directa de la seua explotació i així es va realitzar fins al 16 de gener de 1992, que es va adjudicar a Alicante Taurino, S.A.

El 17 de març de 1994 va passar a les mans de l'empresa Nueva Plaza de Toros de Madrid, S.A. que, durant tres anys, va ser l'adjudicatària de l'explotació dels espectacles taurins.

Des de l'any 1997 fins a la data, s'han realitzat obres de millora en l'edifici, de rellevant importància, com ara pavimentat i xapat de corredor i escales; pavimentat de vomitoris; instal·lació de bancades per als seients de les grades i la construcció, al mateix edifici, del Museu Taurí.

Al llarg de la història de la Plaça, moltes han sigut les alternatives concedides. A més de toreros alacantins com "Templaito", "El Tino", "Pacorro", Paco Cervantes, etc, s'han doctorat altres matadors forans.

El primer d'ells va ser Bartolomé Jiménez "Múrcia", l'11 d'agost de 1900. El va seguir "Punteret", Manolo Belmonte (germà de Juan), Dámaso González, Sebastián Cortés, Miguel Abellán...

